

Nr 33

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående insättning å skogskonto i vissa fall.

I en den 16 mars 1956 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 135, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående insättning å skogskonto i vissa fall.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

Enligt gällande lagstiftning äger skogsägare erhålla uppskov med inkomsttaxeringen för den del av skogsintäkterna, som insatts på särskilt skogskonto i bank. För ett och samma beskattningsår får insättning göras med högst 60 procent av köpeskillingen för rotsåld skog, 40 procent av köpeskillingen för leveransvirke och 40 procent av saluvärdet av skogsprodukter, som uttagits för förädling i egen rörelse. I syfte att bereda ytterligare lindring i beskattningen för sådana skogsägare i de södra delarna av landet, som drabbats av stormskador på skogen i början av detta år, föreslås i propositionen att insättningsbeloppet för dessa skall höjas till respektive 80 procent, 50 procent och 50 procent.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

förordning med särskilda bestämmelser angående insättning å skogskonto i vissa fall

Härigenom förordnas som följer.

Visar skattskyldig — som äger göra insättning å skogskonto enligt förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto — med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet att skog stormfällts i avsevärd omfattning under år 1956 å viss fastighet, skall beträffande den förvärvskälla, vari fastigheten ingår, för ettvarvt av beskatt-

ningsåren 1956 och 1957, i stället för vad i 2 § a)—c) nämnda förordning stadgas, gälla, att uppskovet må avse högst ett belopp, motsvarande summan av

a) åttio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) femtio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter, samt

c) femtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret uttagits för förädling i egen rörelse.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

I januari innevarande år inträffade i de sydliga delarna av landet stormfällningar av skog på betydande arealer. Då det kan antagas, att det stormfällda virket i vissa fall motsvarar ett stort antal årsavverkningar, har fråga uppkommit, huruvida särskilda åtgärder är påkallade för att — utöver de möjligheter som står skogsägarna till buds genom 1954 års lagstiftning om skogskonto — bereda lindring i beskattningen. I syfte att erhålla en närmare uppfattning om stormfällningens omfattning har på föranstaltande av finansdepartementet inom skogsstyrelsen och domänverket sammanställts uppgifter rörande virkesuttagens storlek inom de berörda områdena. Innan jag redovisar resultatet av de verkställda undersökningarna torde jag emellertid få lämna en kortfattad redogörelse för bestämmelserna om skogskonto. Dessa innefattas i *förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto*, och tillkom efter beslut av 1954 års riksdag efter därom i proposition nr 14/1954 framlagt förslag.

Enligt 1 § äger fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse, som haft intäkt av skogsbruk, rätt att erhålla uppskov med taxering till kommunal och statlig inkomstskatt för den del av skogsintäkten, som insatts å särskilt konto i bank (skogskonto). Lagstiftningen är sålunda endast tillämplig på skattskyldiga, som är underkastade progressiv beskattning. Detta sammanhänger med att bestämmelserna i första hand avser att mildra verkningarna av beskattningens progressivitet och sålunda ur denna synpunkt kan betraktas som ett komplement till 1951 års regler om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst. Uppskovet får åtnjutas till det år uttag från kontot sker dock icke längre än i tio år (6 §).

Rätten att erhålla uppskov för gjorda insättningar är underkastad viss maximering. Bestämmelser härom meddelas i 2 §. Sålunda gäller att beträffande viss förvärvskälla får uppskovet för ett och samma beskattningsår avse högst ett belopp, motsvarande summan av

a) sextio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) fyrtio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter, samt

c) fyrtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret uttagits för förädling i egen rörelse.

1954 års förordning trädde i kraft den 1 juli 1954 och tillämpades första gången vid 1955 års taxering.

Rörande omfattningen av de stormfällningar, som i början av innevarande år inträffade i landets södra delar, tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 5).

Till stöd för det i propositionen framlagda förslaget har *departementschefen* anfört följande.

Nu föreliggande uppgifter rörande stormfällningen i januari månad innevarande år utvisar att stormskadorna huvudsakligen är lokaliserade till de mellersta och östra delarna av Skåne. Skadornas totala omfattning kan givetvis inte jämföras med de skadeverkningar, som drabbade vissa delar av landet vid stormfällningarna år 1954 och vilka föranledde att skogsägarna medgavs rätt att göra insättning på skogskonto med större belopp än som förutsattes för mera normala förhållanden. De inhämtade upplysningarna ger emellertid vid handen, att svåra skador, motsvarande inemot 10—12 års normala avverkningar, har uppkommit på enskilda fastigheter och skogskomplex i de hårdast utsatta områdena. I den mån årets ordinarie avverkning avslutats redan före stormfällningen är läget å sådana fastigheter än sämre. På en del håll har stormfällningen till någon del kunnat motverkas genom inskränkning av egna utdrivningar. Även om detta beaktas torde det likväl stå klart att i de av stormen berörda områdena det totala virkesuttaget på åtskilliga fastigheter kommer att avsevärt överstiga det normala. I dessa fall kommer sålunda skogsägarna att på en gång tillföras betydande inkomstbelopp, vilka under andra förhållanden skulle ha fördelats på ett flertal år.

Vid antagandet av 1954 års lagstiftning om skogskonto framhölls, att denna lagstiftning åtminstone på längre sikt torde få anses utgöra en reglering, vars kompletterande med bestämmelser för vissa speciella situationer ej skulle vara erforderlig. Med hänsyn till att bestämmelserna om skogskonto endast hunnit verka under en helt kort tid, anser jag mig dock kunna förorda att — på samma sätt som skedde i fråga om stormfällningen 1954 — de skogsägare, som drabbats av mera betydande stormskador i samband med den nu aktuella stormfällningen, erhåller möjlighet att göra något större insättningar på skogskonto än som är medgivet enligt gällande regler.

Beträffande utformningen av bestämmelserna, vilka bör ha provisorisk karaktär, anser jag det vara naturligt att anknyta till det förut omnämnda av 1954 års riksdag antagna särskilda stadgandet i anledning av då inträffade stormfällningar av skog. I likhet med vad däri föreskrivits bör den övre gränsen för insättning å skogskonto höjas till 80 procent av intäkten för rotsåld skog och 50 procent av intäkten för avyttrade eller till egen rörelse uttagna skogsprodukter. Såsom förutsättning för tillämpning av be-

stämmelserna bör gälla, att den skattskyldige genom intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet visar att skog stormfällts å viss fastighet i avsevärd omfattning under år 1956. Med hänsyn till att likvider för stormfällt virke kan antagas i allmänhet bli hänförliga till något av beskattningsåren 1956 och 1957, torde bestämmelserna böra avse båda dessa beskattningsår.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 135, antaga det vid propositionen förgade förslaget till förordning med särskilda bestämmelser angående insättning å skogskonto i vissa fall.

Stockholm den 17 april 1956

På bevillningsutskottets vägnar:

FILIP KRISTENSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Sjö Dahl, Heüman, Spetz, Franzon, Eriksson, Söderquist, Niklasson, Hagberg, Oscar Carlsson och Bengtson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Kristensson i Osby, Sjölin, Brandt, Viggelsbo, Kollberg, Kärrlander, Henriksson, Edström, Asp och Andersson i Essvik.